

حضرت انس بن مالکؐ: نبی داد عنا
لائخ فیں۔

حضرت انس بن مالکؐ نادعا

عمر بن ابی ایں فرمائیک اسے دے داڑھ خواہ فیٹ؟
حضرت انس بن مالکؐ بیلی

چاج: تینا پاپی تے پارے پلے کیو
جچ: بن یوسف کے گزارس بیلی
سون کے۔ ای پاریت: اے انس بن سوار توں اوار حضرت انس بن
ماں کا نارندرا را دکرے۔ ہرام است سون کرے اے جاج نے
نام سرمن، حضرت انس بن مالکؐ اے جاج انس بن مالکؐ توں چھ لئک
تینا ارائی نت عنت آ لیپوک
نادواں ٹاک کتنا اس پٹ اس خطا کوئی۔ او تو دا کان سلامت
تو لوک کس۔ ای عرض کریت۔
چاج: انس بن مالک نا پن ع؟
حضرت انس بن مالکؐ کے اس دعا
اے انس نے باشہ خواہ فیٹ۔
حضرت انس بن مالکؐ جچ: پارے، اللہ پاک فاقم عای
حضرت انس بن مالکؐ خدا نے برد اس تیل تے۔ ہابندغ سبب انا
خناٹ ارا شیر انس بن مالکؐ نا
سریلے منے، کتاب و سنت نا ہم
چاج: ای خواہ نی ہندادعاء کئے مالک نامون آن مرکریت۔
پوادا ع پک۔ اللہ اودے تینی
چاج: نے خبر ع ای نے انت اکن
تیل ایت۔

”میں“ مریک و ہیس ”پہلوں“،

جس پت آک مریہ و ہیس کھڈ

زندگی کن خدا پا رک آن دادے

اک، علیحدہ ہو دے ہرا دا گڑا تیان

کہ وخت اس کسر اٹی گڑا سے نا

چھا مونی کا ہے نہ کہ دافیت گٹ

خلیں مرے تو دا ڈول ہپچہ ہرا ڈول

مرستینا کسر گو گو۔

سنہجال اٹ چر ینگ

مولانا وحید الدین خان

غمخوار حیات

بے خلیں آ کریت ہپچہ مریک

ہر گام آ سیکا سیک و مونی کا ہے،

آسان مقک، اگہ شیف انا مش

بلکن ہر گام ع سنہجال اٹ تھی مون

مریک اوکر سرا شیشی بڑی و تھی تیان

خست مس پاچ اس شیف اس تو

متی پہنہ کر۔

اونا لغوشت لئنگ و تینگ خلیں ہم

انسان ع خدا پاک پیل آن زیات

چاک کے دافیت گٹ میگ آن

دا فرق انا سوب دادے کے دیر انا

مریک۔ ہند سوب ع پیل دیر آن

عقل فیم تے۔ ہراڑے بارو دنا

بند گتیناصل مخت آن مرکم۔

شیف خلکن مرے یا سخت چکا

بھاج سنہجال اٹ گدریک و داشتھی

امباراں مرے اوڑے باک نا تیل

محنی آندھی غادھیان مونی نیا مول

کپک۔ ہرو آ او گام تے سبک خشا

غلپس۔ ہار میل گاڑی ٹپ پڑوں نا

کن مریک نہ کہ دا پارا پارا نا گڑا تیان۔

اوچاک اگا بدن آسیا اٹ دیر ایان

ذبہ ناک تھوک مری ادا نا ڈیور بے

اوامدی تینا سفران گاہ تھک نہ تھی آ

مون متی کا ہے۔

اچھی طی ٹھنک کپک۔ وے تھوک

بک آجتی جریف نا ڈیزی تیان۔

داوڑو ڈول ع پیل عور گرغا؟ ورنی

ہند اصول ع گیتھری ترا جاچی زنداد

گڑا تے جاچی آگاہی ترک نہ کر

دادے کے خدا پاک رغمانے تے۔

ہوش آن دیک۔ ہراج اٹ وڈو

تینا ذاتی خواہش و اسخوانی تا

اث خلیں ارے، اگہ دیر انا شیف

اندا زماغ ع کیل ادا فطری آعل

اندا بندغ آک مری، ہر اک وڈو

نہست۔

ع خدائی ع تمدیق اس دوئی ارے و

اتا حاہلیت و دی کیرہ۔ راج اٹ جوس

☆☆☆☆

نن و ننا عتیر آک

وخت تم کہ ہرا دو کرنا نگات آتیان، تینک نا جا گک غا اونتے جوزان لئنگ

..... ذوق فقار ملوج

علم تیا، عہد کا ڈوں مون تھنگ کے اوتنی

ہم تا دوتیا ہنام تھنگ نا جا گک غادر

دن تو لوز عید ”عو“ آن ہو کے ہر انا

عہد بماری کنہنگا کہ اوتا خوشی تھو

اٹ اوقا دو تھے خسین کنگ

میگ ادا تھی خوشی تے دوقت یا خوط مون

خو اور زار خنکہ دا تا سوچت آتیا، داس تھے کپیڑو

چنان اور اڑا کن ہند اس کنگ

دیکھ دا ڈول اس کنگ

کوئی ڈول اس کنگ

حج بدل نا ور ڈول

عبدالودود سرپرہ

حج بدل نا ور ڈول عوپہ کنگ آن حج کرنے۔ شرط نمبر 7-6,5,4- شرط نمبر 7-6,5,4- حج بدل کروکا مسٹ اسے اصولی عوچ اسے نا مسئلہ۔ اگر حج نامالی طاقت منگ مسلمان اس وقتوں میں مرے گوئے ورنی تباہہ منگ ائمی ع۔ آن پدر حج نا وخت آن مسٹ فوت دیوان اس مس تو سوچ دادے کے اس بندھ اس پین مس تو وصیت کنگ تاگرچ اف ہندوں مرے کے حج انا ادا کنگ بندھ اسے نا کنڈاں عبادت کنگ ائمی کوچ حج ادا مس غادر۔ وسفا ناقص آم ادا کنگ

کیک یا آخ؟ حج آن عازز معاشر قرار منگ نا مسئلہ۔ معلوم مس کوچ بدل کر گفگ

ہشت کوھیٹر و کہ معلمہ غان نا فاصلہ تقریباً 50 کلو میٹر نا فاصلہ

غانے۔ معلمہ غار سا کر ائمی اسے مقام کے میدانے پاک و میدانے پاک نا فاصلہ

معظمہ غار سا کر ائمی اسے مقام کے میدانے پاک و میدانے پاک نا فاصلہ

کے دامقام سمجھ بیوی آن اندرا مسٹ کوچ بدل کر گفگ

کیک یا آخ؟ حج آن عازز معاشر قرار منگ نا مسئلہ۔ معلوم مس کوچ بدل کر گفگ

کن با غل منگ شرافت نا بالعجم۔

و زیارت کوچ بدل کر گفگ

